

SZALONE 100 LAT

MODY

1900-1910

Dwudziesty wiek jest uważany przez wielu za jeden z najbardziej transformujących i rozwijających się stuleci, jakich kiedykolwiek doświadczyła ludzkość. Od konserwatywnego społeczeństwa wczesnych lat 1900 do postępowego i eklektycznego świata późnych lat 1990. W XX wieku tempo zmian następowało w ciągu lat, a czasem miesięcy. Społeczeństwo zmieniało sposób, w jaki żyliśmy, a my zmienialiśmy społeczeństwo. Pierwsza dekada 1900 roku zapaliła iskrę płomienia.

Oto historia mody XX wieku: 1900 – 1910.

Społeczeństwo

Pierwsze lata nowego stulecia przebiegały powoli w porównaniu z resztą wieku i bardziej przypominały wiek XIX. Społeczeństwo nadal miało patriarchalny pogląd na życie, z główną pozycją kobiety w domu i opieką nad dziećmi. Konserwatyzm był silny w klasie wyższej, jako reakcja na rozwój przemysłu. Różnice społeczno-ekonomiczne były wyraźne, nawet jeśli rewolucja przemysłowa i ruchy robotnicze zagroziły pozycji klasy wyższej. Rewolucja przemysłowa umożliwiła ludziom ubieranie się w sposób bardziej równomierny, a co za tym idzie, także pod względem finansowym. Moda zaczęła być konsumowana w szybszym tempie, a wczesne lata 1900 to czas, w którym rozpoczęło się przejście od ubrań szytych na miarę do sklepów i magazynów.

Styl

Początek XX wieku został zdefiniowany przez konserwatywną modę w połączeniu z naturą. Moda damska była schludna, zakrywająca i szczegółowa z falbanami, guzikami i koronkami w warstwach. Kolory były często w słodkich pastelach lub tradycyjnym zestawie białej bluzki i czarnej spódnicy.

Konserwatywna moda wyrażała się poprzez wysokie kołnierzyki, długie rękawy i czasem rękawiczki. Wymienione cechy nie tylko przyczyniały się do bogatego i szczegółowego wyglądu, ale także podkreślały wyrafinowane i cnotliwe życie damy. Sylwetka była promowana jako „naturalna dla natury”, nie zważając na to, że do osiągnięcia ideału potrzebne były mocno obcisłe gorsety. Kobiety często miały dopasowane kapelusze do swoich sukienek, a także parasol. We wczesnych latach 1900 nastąpił rozwój sportu i imprez towarzyskich, takich jak spotkania przy herbacie. Umiejętności społeczne dla kobiet przez długi czas były uważane za jedną z najważniejszych cech, jakie może posiadać kobieta, częściowo pozostało to w pierwszych latach 1900 roku, ponieważ stare społeczeństwo nadal rządziło. W drugiej części dekady sylwetka stała się bardziej prosta, ponieważ moda damska zaczęła stawać się bardziej funkcjonalna. Gorsety nadal pozostały w większości, ale nie były tak mocno zdefiniowane jak w poprzednich latach. Mniej więcej w tym czasie, zgodnie z walką o prawa kobiet, niektóre kobiety zaczęły nosić ubrania podobne do męskich. Obejmowało to koszule i krawaty oraz ciemniejsze, bardziej neutralne kolory. Był to pierwszy krok w kierunku bardziej męskiej mody, która miała podążać przez kolejne dekady.

Ubrania

Ubrania kobiet w tym okresie składały się z bluzek, spódnic i sukienek. Herbaciane suknie były używane na przyjęcia i spotkania towarzyskie w domu. Miały wysoki kołnierz, choć na wieczór niższy dekolot, i często mini tren. Rękawy i biust były często w centrum uwagi z ponad wymiar bogatych szczegółów, takich jak falbany i koronki. Sylwetka była oczywiście w kształcie litery S, z gorsetami, aby pomóc. W 20 wieku suknie herbaciane zostały uznane za społecznie akceptowalne do noszenia poza domem. Wcześniej uważano je za zbyt intymne i nieformalne. Poza suknią herbacianą, innym powszechnym zestawem ubrań była edwardiańska bluzka i spódnica maxi do niej. Bluzka była często biała, z bogatym detalem życia przez użycie koronki. Kołnierz był wysoki, a rękawy zbyt duże, zgodnie z modnym stylem sukni herbacianych. Często szersze przy ramionach i węższe przy nadgarstkach. Strojom towarzyszyły kapelusze, rękawiczki i parasolki, przy czym te ostatnie były zarówno dodatkiem, jak i pełniły swoją funkcję.

Piękno

Na początku XX wieku idealną figurą dla kobiety, była tzw. figura klepsydry – duże piersi, wąska talia, szerokie biodra. Sylwetka taka była osiągnięta poprzez noszenie sztywnych gorsetów, ściskających talię i uwydatniających i podnoszących piersi. Modne, zamożne kobiety, miały pokojówki, które pomagały im założyć taki gorset. Panie przebierały się też kilka razy dziennie, nosząc odpowiedni strój rano, po południu i wieczorem. Ograniczony makijaż epoki wiktoriańskiej wciąż był wiodącym ideałem piękna. Mimo, że nie podkreślano już tak mocno efektu gołych oczu, kobiety powinny wyglądać naturalnie i zdrowo. Wraz z rosnącym zainteresowaniem sportem, należało wyglądać rześko i być dzieckiem natury. Oznaczało to bladą cerę, różowe policzki i naturalnie czerwone usta. Twarz w kształcie litery T powinna być prosta i wąska. Brwi były utrzymywane raczej naturalnie i często robione raczej nisko i blisko oczu. Tworzyło to raczej poważny i zatroskany wygląd i tworzyło cień nad oczami. Należy jednak zauważyć, że noszenie godnego uwagi makijażu było akceptowane tylko wtedy, gdy byłaś aktorką. Jeśli chodzi o włosy, kompletnym ideałem było puszyste upięcie. Nie do końca jak kok, który znamy dzisiaj, ale raczej duży kok zakrywający głowę. Takiej puszystej fryzurze często towarzyszył duży kapelusz. Idealnym kolorem włosów był ciemny blond z lekką domieszką rudego. Popularny był również ciemny brąz.

Spotlight

Mimo, że wczesne lata XX wieku zawdzięczały swoją modę wiekom wcześniejszym, główną gwiazdą dekady był Paul Poiret, który otworzył się na modę, którą mamy dzisiaj. Moda wyzwolona od norm społecznych, konserwatyzmu i przestarzałych poglądów na rolę kobiet jako ładnych przed zdolnymi. Poiret, uwolnił kobiety od gorsetów i otworzył się na sylwetkę mody Imperium ponownie. Z inspiracji z Azji Wschodniej wprowadził jasne kolory, wzory i ubrania do zachodniej mody. Zapoczątkował również pokazy na wybiegach, perfumy, koncepcję domu mody i kolekcje z fabułą. Nie tylko uważał się za króla mody, on sam nim był.

Dziękuję za uwagę!

Amelia Nosal